

включити до існуючої класифікації годинників асортимент сучасних годинників які представлені сьогодні на ринку.

При проведенні товарознавчої експертизи, експерт повинен зрозуміти до якого класу, групи, виду належить об'єкт дослідження.

Класифікація дозволяє ретельніше досліджувати споживчі властивості однорідних груп товарів, розробляти групові методи дослідження та оцінки рівня якості товарів.

Список бібліографічних посилань: 1. Логинов В. Д. Ювелирные товары и часы. Товароведение : учеб. 4-е изд., перераб. М. : Экономика, 1989. 205 с. 2. Попова Т. В. Товароведство непродовольчих товаров : конспект лекцій. Миколаїв, 2013. 12 с. 3. Наручні годинники виробництва Київського годинникового заводу ТМ «KLEYNOD» // allbest : сайт. URL: <https://otherreferats.allbest.ru/marketing/d00550367.html> (дата звернення: 09.10.2019). 4. ДК-016:2010. Державний класифікатор продукції та послуг. Київ, 2010. 741 с.

Одержано 12.10.2019

УДК 343.98

Микола Миколайович ЄФІМОВ,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри криміналістики, судової медицини та психіатрії

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДО ПИТАННЯ ТИПОВИХ СЛІДЧИХ СИТУАЦІЙ РОЗСЛІДУВАННЯ СТВОРЕННЯ, УТРИМАННЯ МІСЦЬ РОЗПУСТИ ТА ЗВІДНИЦТВА

Стосовно проблемних завдань розслідування створення або утримання місць розпусти і звідництва слід зазначити, що вони характеризуються необхідністю подолання небажання свідків або потерпілих повідомляти про вчинений злочин, створення умов для дачі правдивих показань, пошуком матеріальних слідів злочину.

Досудове розслідування зазначеної категорії злочинів починається в більшості випадків у результаті проведення перевірочних дій: слідчих, оперативно-розшукових, адміністративних. Аналіз матеріалів цих перевірок, дозволив виявити декілька типових ситуацій, основою формування яких служить інформація, що міститься в них, про обставини, що утворюють предмет доказування. На відміну від більшості типових ситуацій початкового етапу розслідування, властивим іншим видам злочинів, досліджувані кримінальні правопорушення характеризуються тим, що на початок кримінального

провадження, як правило, є відомості про підозрюваних, або вони безпосередньо встановлені (підозрювані затримані).

Ситуаційні особливості розслідування створення або утримання місць розпусти і звідництва відбивають в більшості своїй в першу чергу типові ситуації, що пов'язані з діями організованої злочинної групи. Так, за способом розміщення слід виділити місця розпусти, що розміщуються в житловому секторі, та ті, які розміщуються поза житлового сектора. За способом прийому замовлень слід виокремити місця, в яких: а) замовлення бере адміністратор місця надання послуг інтимного характеру (умовно кажучи, резидент злочинної організації); б) замовлення приймає будь-яка з повій; в) замовлення приймає спеціально залучений оператор. По виду послуг, що надаються місця для заняття проституцією, можна виділити наступні: з наданням традиційних сексуальних послуг і місця з наданням нетрадиційних послуг сексуального характеру. По механізму підбору осіб, які займаються проституцією, місця розпусти поділяються: з принципом добровільної вербування; пов'язані з залученням в проституцію з елементами примушування або обману. Специфічний спосіб вербування – втягнення в заняття проституцією неповнолітніх, яке може носити зовні добровільний характер, але в дійсності, звичайно, злочинці використовують вік неповнолітніх для залучення їх в антигромадську діяльність [3, с. 9].

На момент початку досудового розслідування слідчому відомі лише деякі фактичні дані, що вказують на ознаки злочину. У зв'язку з цим виникає природне протиріччя між знанням, і незнанням, специфічне співвідношення відомого і невідомого в кримінальному провадженні, при якому шукане прямо не дано і безпосередньо у вихідній інформації не міститься, але знаходиться в неоднозначному, можливому зв'язку з вже встановленими фактами, якоюсь мірою обмежуючому пошук рішення слідчим. Така ситуація отримала назву проблемної і є властивою більшості справ на початковому етапі розслідування [2, с. 13].

Типізація слідчих ситуацій можлива за умови виділення інформації про окремі найбільш значущі елементи і таких компонентів, що часто зустрічаються, які науковець поділяє на дві групи. До першої належать відомості про окремі обставини злочинної діяльності (особу, котра вчинила злочин, спосіб, сліди злочину, предмет посягання і розмір заподіяної злочином шкоди, зв'язки з іншими злочинами). Другу групу складає сукупність інформації про найбільш значущі обставини розслідування (стан доказової бази, можливості слідства, лінію поведінки підозрюваних та інших учасників розслідування, сторонніх осіб, котрі намагаються втручатися у процес розслідування тощо). Типові слідчі ситуації несуть основне

інформаційне й організаційно-методичне навантаження у побудові методики розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із умисним введенням на ринок України небезпечної продукції, а самі типові слідчі ситуації початкового та подальшого етапів розслідування взаємопов'язаними [2].

Підсумовуючи, зазначимо, що на початковому етапі розслідування виникають такі типові слідчі ситуації: а) злочинець відомий, є достатні фактичні дані, що свідчать про конкретні обставини злочину; б) злочинець відомий, але доказів недостатньо для повідомлення про підозру. Це найбільш складна слідча ситуація; в) злочинець відомий, але він переходить від слідства і суду; г) злочинець невідомий.

Список бібліографічних посилань: 1. Драпкин Л. Я. Общая характеристика следственных ситуаций // Следственная ситуация : сб. науч. тр. М. : Всесоюз. ин-т по изучению причин и разработке мер предупреждения преступности, 1984. С. 11–16. 2. Качковський М. С. Типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування умисного введення в обіг на ринку України небезпечної продукції. URL: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/40748/%CA> (дата звернення: 15.10.2019). 3. Цыркун С. А. Выявление и расследование преступлений, связанных с содержанием притонов для занятия проституцией : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. М., 2004. 21 с.

Одержано 20.10.2019

УДК 343.98

Олександр Іванович ЖЕРЕБКО,

*кандидат юридичних наук,
завідувач відділу нормативно-методичної
діяльності та стандартизації
лабораторії організації наукової,
методичної діяльності, нормативного
забезпечення та міжнародного співробітництва
Київського науково-дослідного інституту
судових експертиз Міністерства юстиції України*

ЗНАЧЕННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ В РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ

Боротьба зі злочинністю є одним із головних державних завдань на будь-якій стадії суспільного розвитку. Зріст злочинності в Україні може бути зупинений поєднанням законодавчих і організаційних